

at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende de Forhold, hvorunder den nylig stedfundne Folkeafstemning er foregaaet, og om de Betæneligheder, der gør sig gældende hos mine Meningsfæller og mig selv overfor Spørgsmaalet om at sælge en Del af det danske Rige.

Med Hensyn til Folkeafstemningen vil jeg sige, at man havde ventet — og med god Grund tror jeg, man kan sige —, at den vilde have givet et paalideligt og fyldestgørende Udtryk for, hvorledes det danske Folk stillede sig til Spørgsmaalet Salg eller Ikke-Salg af vore vestindiske Besiddelser, et Udtryk for Folkestemningen, som kunde have haft Betydning for Rigsdagen ved dens endelige Afgørelse af den foreliggende Sag. Men den Maade, hvorpaa Folkeafstemningen er blevet forberedt og ført ud i Livet, maa med et mildt Udtryk nærmest siges at have været højst uheldig, idet det viste sig, at Valglisterne paa mange Steder var saaledes udfærdigede, at Tusinder og Tusinder stemmeberettigede Mænd og Kvinder ikke kunde komme til at afgive deres Stemme, fordi deres Navne ikke fandtes paa Valglisterne. Og medens nogle Sogneraad og Kommuner igennem Statistisk Bureau havde faaet Mandtalslister fra Foraaret i Aar og efter disse udfærdiget Valglistes, som har vist sig meget upaaklagelige, har andre Kommuner udfærdiget Valgliste efter de gamle Mandtalslister fra 1915, altsaa efter Lister, der var over 13 Maaneder gamle. Disse Lister havde været fremlagte til Eftersyn paa et Tidspunkt, da intet vigtigt Spørgsmaal forelaa, og paa et Tidspunkt, da maa-ske faa Kvinder anede, at det var nødvendigt at efterse Valglisterne, som jo i Regelen de samme Autoriteter udfærdiger, som regelmæssigt præsenterer Skattedelen, og som ogsaa ganske sikkert om nogle faa Dage vil finde alle Beboere, valgberettigede og ikke-valgberettigede, naar der skal uddøles Sukkerkort. Hertil kommer yderligere, at et meget stort Antal af Vælgerne aldrig har modtaget Kommissionens Betænkning, der er forberedt med et saa stort Arbejde og med saa store Anstrengelser for, at den skulde danne et godt Grundlag for Vælgernes Stemmeafgivning. Den blev trykt i Hundredtusinder af Eksemplarer og blev af Kommissionen overgivet til Indenrigsministeriet med det Formaal, at enhver Vælger i Landet, Mand og Kvinde, skulde kunne faa et Eksemplar, og nu viser det sig, at Fordelingen af Betænkningen har været overordentlig daarligt arrangeret;

store Mængder af den er ikke kommet Vælgerne i Hænde, men ligger mange Steder endnu i uaabnede Pakker. Jeg skal saaledes nævne, at i fire Sogne her i Omegnen: Farum, Lyngø, Slangerup og Hjørhunde, ligger den endnu i Pakker, og kun nogle ganske faa Eksemplarer er kommet Vælgerne i Hænde. Naar saa hertil kommer, at Kundgørelsen om Folkeafstemningen mange Steder har været saa mangelfuld, at mange sikkert ikke har vidst, hvornaar og hvor Afstemningen skulde finde Sted, og endnu mindre har vidst Besked om, hvad der stod i Betænkningen, kan man ikke forundre sig over, at Tilslutningen til Afstemningen har været saa ringe, som den har vist sig at være. Resultatet af denne Fremgangsmaade ved Folkeafstemningen blev, at af de stemmeberettigede, 1,200,000 Personer, har i alt 442,000 afgivet deres Stemme, det vil sige 37 pCt. af hele Antallet af stemmeberettigede. Af disse 442,000 har kun 284,000 stemt for Salget eller kun 23 pCt. af samtlige stemmeberettigede Mænd og Kvinder. Og det uagtet Ministeriet i sidste Øjeblik, nogle faa Dage inden Afstemningen skulde finde Sted, satte sin Eksistens ind paa, at Salget blev vedtaget, skønt Ministeriet selv havde været indforstaaet med, at der skulde afholdes en Folkeafstemning og ikke tidligere havde udtalt paa nogen Maade, at det vilde sætte sin Eksistens ind paa Afstemningens Resultat. At Afstemningen under saadanne Forhold er blevet en fuldstændig Parodi paa en Folkeafstemning, kan man ikke undre sig over, og mange er sikkert forargede over, at Regeringen nu forlanger, at 23 pCt. af dem, der er stemmeberettigede, skal kunne afgøre Øernes Skæbne og Spørgsmaalet om Salg af Dele af Riget, medens 13½ pCt. har stemt imod Salget og 63 pCt. af de stemmeberettigede ikke har stemt.

Dersom mine Meningsfæller og jeg skulde kunne gaa med til at afhænde dansk Land, maatte der foreligge uomstødeligt Bevis for, at der var en Tvangssituation til Stede, men dette har jo paa ingen Maade været Tilfældet ved denne Lejlighed, og selve det saa meget omtalte Faremoment har vist sig heller ikke at have nogen Eksistens. I øvrigt synes jeg ogsaa, det vilde have været absurd at tro, at Nordamerika, hvor saa mange Hundredtusinder af vore Landsmænd har fundet et andet Hjem, og som ved enhver Lejlighed har vist vort Land saa megen Velvillie og Forstaaelse, skulde søge at berøve os vore Øer ved Tvang. Præsident